*dosarul nr. 1-415/2025*
*nr. electronic 1-25156582-48-1-07112025*
*nr. urmărire penală 2025330317*

***S E N T I N ŢĂ***
***În numele Legii***

28 ianuarie 2026 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu

Cu participarea:
Procurorului Alexandra Vremea
Apărătorului Victor Zagaiciuc

examinând în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

***Cebotari Valeriu*** ******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. **********nr. 104, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, supus militar anterior judecat prin:*

- *sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13.03.2024 în baza art.264/1, alin.(4) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 155 ore.*
- *sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 22.04.2024 în baza art.287, alin.2), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea în penitenciar de tip semi-închis, iar în baza art. 90 alin.(1) Cod Penal, pedeapsa stabilită sa suspendat condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) ani.*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 07 noiembrie 2025 – 28 ianuarie 2026.

Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

**A C O N S T A T A T**:

Inculpatul ***Cebotari Valeriu*** *****, în dimineața zilei de 05 octombrie 2025, aproximativ la orele 05:35, nefiind deținător al permisului de conducere a mijloacelor de transport, deși a consumat băuturi alcoolice și era în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, ignorând cerințele prevederilor art. 14 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009 potrivit căruia: *„Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”* precum și prevederile art. 10 al aceluiași Regulament care prevede expres că: *“persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus ”* intenționat a urcat la volanul unității de transport de model „**********„ cu n/î *****- *****, pe care a condus-o pe una străzile din s. *****, r-nul Strășeni, unde, urmare a conducerii neadecvate a fost stopat de către inspectorii de patrulare din cadrul Inspectoratului de poliție Strășeni.

Tot atunci, apărând suspiciuni precum că cet. ***Cebotari Valeriu*** *****conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate, în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de către colaboratorii Inspectoratului de poliție Strășeni, i s-a propus să treacă examenul alcoolscopic cu alcotestul de model „Drager 6810”, în rezultatul cărui fapt, potrivit test. Nr.29 din 05.10.2025, ora 22:46 min. s-a constatat că ultimul avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat echivalentă cu 0,94 mg/1.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării ***Cebotari Valeriu*** *****, a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Victor Zagaiciuc, acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depusă de ***Cebotari Valeriu*** ***** și examinarea cauzei penale în

procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Alexandra Vremea a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului ***Cebotari Valeriu*** *****, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., și a solicitat să fie recunoscut ***Cebotari Valeriu*** *****, vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 25 ,70 lei.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364[1] alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***Cebotari Valeriu*** *****, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi a relatat că, la data de 05 octombrie 2025 a fost la un prieten de al lui în satul *****, raionul Strășeni, să-l ajute. Acolo a servit împreună și la orele 04.30 a fost apelat de soția lui deoarece ceva s-a întâmplat acasă și să vină de urgență acasă. În timp ce venea acasă a fost stopat de poliție. A trecut testul Drager. Rezultatul testului a arătat 0.94 mg./l. Comunică că, el nu deține permis de conducere. Automobilul de model „**********” îi aparține. A avut nevoie urgent de aceea s-a urcat la mijlocul de transport. Indică că, cunoaște regulamentul circulației rutiere. Cunoaște că dacă nu deține permis de conducere nu are voie să urce la volanul mijloacelor de transport. Cunoaște că în stare de ebrietate nu se urcă la volan.

La întrebarea apărătorului, Zagaiciuc Victor, a menționat că, îi pare rău de ceea ce a făcut. Promite că așa comportament nu o să mai aibă și nu o să mai urce la volan în stare de ebrietate.

La întrebarea acuzatorului de stat, Vremea Alexandra, a adăugat că, s-a dus la prieten la orele 21:00 – 22:00. A fost stopat de colaboratorii de poliție pe la orele 05:00. /f.d.101/

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului ***Cebotari Valeriu*** ***** în săvârșirea faptelor imputate şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înseși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat.

Cu toate că inculpatul ***Cebotari Valeriu*** *****, vina a recunoscut-o integral, totuși vinovăţia acestuia se dovedeşte şi prin probele administrate de către procuror în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu şi acceptate de inculpat, şi anume:

***-declarațiile martorului Cuciuc Ion*****,** comunică următoarele: la data de 04.10.2025, la ora 17:00, a intrat în serviciul de patrulare pe teritoriul raionului Strășeni, conform graficului de serviciu, cu automobilul de serviciu marca Dacia Duster, având numărul de înmatriculare MAI 9954, împreună cu agentul superior Butnaru Andrei. Serviciul s-a desfășurat până la data de 05.10.2025, ora 08:00, conform programului stabilit. La data de 05.10.2025, în jurul orei 05:35, în timp ce patrulau prin raionul Strășeni, satul *****, cei doi agenți au observat un automobil marca „**********', cu numărul de înmatriculare *****- *****, care se deplasa într-un mod neadecvat și suspect. Au somat conducătorul auto cu ajutorul girofarului și semnalului sonor, iar acesta s-a conformat și a oprit regulamentar vehiculul. S-a prezentat, solicitându-i șoferului să se identifice și să prezinte actele necesare ale automobilului, precum și permisul de conducere. Persoana în cauză nu a putut prezenta niciun act de identitate, declarând verbal că se numește Cebotari Valeriu, născut la *****. In urma verificării în baza de date „Acces", s-a constatat că acesta nu deține permis de conducere și că este într-adevăr cetățeanul Cebotari Valeriu, domiciliat în raionul Ungheni, satul Sinești. In timpul discuției cu conducătorul auto, identificat ca cet. Cebotari Valeriu, agenții au simțit un miros puternic de alcool provenind din cavitatea bucală a acestuia. I s-a propus testarea alcoolscopică cu aparatul de tip DRAGER ALCOTEST, iar acesta a fost de acord. Rezultatul testului a indicat o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,94 mg/L. Testarea a fost înregistrată video de către colegul său, însă persoana testată nu a semnat tichetul Drager și a refuzat testarea biologică. Având în vedere concentrația de alcool stabilită, conducătorul auto a fost înlăturat de la volan. Conducătorul auto cet. Cebotari Valeri, a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice. Automobilul a fost ridicat și transportat la parcarea specială din municipiul Chișinău, comuna Trușeni. /f.d.12-14/

***-declarațiile martorului Butnaru Andrei*****,** comunică următoarele: la data de 04.10.2025, ora 17:00, a intrat în serviciul de patrulare pe teritoriul raionului Strășeni, conform graficului de serviciu, utilizând automobilul de serviciu marca Dacia Duster, cu numărul de înmatriculare MAI 9954, împreună cu agentul principal Cuciuc Ion.

Serviciul s-a desfășurat până la data de 05.10.2025, ora 08:00, conform programului stabilit. La data de 05.10.2025, în jurul orei 05:35, în timp ce patrulau prin raionul Strășeni, satul *****, cei doi agenți au observat un automobil marca „**********', cu numărul de înmatriculare *****-*****, care se deplasa într-un mod neadecvat și suspect. Au somat conducătorului auto cu ajutorul girofarului și semnalului sonor, iar acesta s-a conformat și a oprit regulamentar vehiculul. Colegul său s-a prezentat și i-a solicitat conducătorului auto să se identifice și să prezinte actele necesare ale automobilului, precum și permisul de conducere. Persoana în cauză nu a putut prezenta niciun act de identitate, declarând verbal că se numește Cebotari Valeriu, născut la *****. In urma verificării în baza de date Acces, s-a constatat că acesta nu deține permis de conducere și a fost confirmată identitatea sa: Cebotari Valeriu, domiciliat în raionul Ungheni, satul Sinești, în timpul discuției cu conducătorul auto, identificat ca cet. Cebotari Valeriu, agenții au simțit un miros puternic de alcool provenind din cavitatea bucală a acestuia. I s-a propus testarea alcoolscopică cu aparatul de tip DRAGER ALCOTEST, iar persoana a fost de acord. Testarea a indicat o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,94 mg/L. Procesul a fost înregistrat video de către ultimul, însă persoana testată nu a semnat tichetul Drager și a refuzat testarea biologică. Având în vedere rezultatul testului, conducătorul auto a fost înlăturat de la volanul automobilului. Acesta a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice. Vehiculul a fost ridicat și transportat la parcarea specială din municipiul Chișinău, comuna Trușeni./f-d.15-17/

***-conținutul informației de la serviciul 112*** din 05.10.2025 ora 05:45./f.d.4/

***-prin conținutul procesului-verbal de constatare a stării de ebrietate din 05.10.2025*** prin care s-a constatat că concentrația de alcool în aerul expirat la cet. Cebotari Valeriu constituia 0,94 mg/1./f.d. 9/

***-conținutul procesului verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 05.10.2025***./f.d.6/

***-prin conținutul tichetului Drager Alcotest nr.6820***, din 05.10.2021 împreună cu procesul verbal de examinare a acestuia prin care s-a constatat că concentrația de alcool în aerul expirat la cet. Cebotari Valeriu la 05.10.2025 ora 05:39 constituia de 0,94 mg/1. (bonul fiind contrasemnat de cet. Cebotari Valeriu)./f.d.8/

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârșirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care

nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Cebotari Valeriu***

*****, iar acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264[1] alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere*, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci

trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia".

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Cebotari Valeriu*** *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe care atenuează vina inculpatului ***Cebotari Valeriu*** *****, instanța nu a constatat.

Circumstanțe care agravează vina învinuitului ***Cebotari Valeriu*** *****, conform art.77 din Codul Penal, nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de ***Cebotari Valeriu*** ***** a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului ***Cebotari Valeriu*** ***** a este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Reieşind din faptul că inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi

stabilită cu aplicarea art. $80^1$ alin.2) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. $181^1$–182, 239–240, $242^1$, $242^2$, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–$335^1$, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În situaţia dată, în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art.$264^1$ alin.(5) Cod penal, instanţa va reduce din maximul prevăzut de sancţiune stabilind o nouă limită cu care v-a opera la stabilirea pedepsei inculpatului ***Cebotari Valeriu *****.***

În asemenea circumstanţe, luând în calcul prevederile art. 70, art. 75, art. 76 Cod penal al R.M., conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal este una ușoară, de noile limite minime şi maxime ale pedepsei, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului ***Cebotari Valeriu *******, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. $264^1$ alin. (5) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, ***Cebotari Valeriu ******* va executa pedeapsa cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. $90^1$ din Codul Penal, în cazul în care instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

În ordinea art. $90^1$ Cod penal, sa suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului ***Cebotari Valeriu *******, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pentru un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis, iar termenul rămas de 1 an de închisoare să fie suspendat, cu stabilirea unei perioade de probațiune pe un termen de 1 an.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, cu

executare parțială, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Astfel, în motivarea soluţiei, instanţa invocă faptul că, starea de fapt reţinută şi de drept apreciată concordă cu circumstanţele stabilite şi probele administrate în cauză, iar drepturile inculpatului nu au fost încălcate, astfel, la stabilirea pedepsei, instanţa a acordat o deplină eficienţă prevederilor legii.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci) 70 lei, instanța de judecată consideră că această cerință urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor articolului 385 alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit articolului 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2), pct. 5) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. În conformitate cu art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile

inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Analizând materialele cauzei, se constată că plata cheltuielilor de judecată în mărime de 25 (douăzeci și cinci), 70 lei reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de efectuarea testului alcooltestului.

Astfel, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci,) 70 lei, pentru efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate integral din contul inculpatului ***Cebotari Valeriu*** ***** în contul statului.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – rezultatul Drager alcotest cu nr. 29 din 05.10.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 13.10.2025; un CD-R cu cu 2 înregistrări video cu durata de 00.01.04 secunde și 00.00.23 secunde, efectuate la 05.10.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 16.10.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***Cebotari Valeriu*** *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

***C O N D A M N Ă :***

Se recunoaşte vinovat ***Cebotari Valeriu*** ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal şi a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În temeiul art.90[1] Cod Penal, se suspendă parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită prin prezenta sentinţă, după cum urmează:

- Inculpatul ***Cebotari Valeriu*** ***** urmează să execute real pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- Termenul rămas de pedeapsă sub formă de închisoare de 1 (unu) ani, după ispășirea termenului real stabilit supra, se suspendă pe o perioadă de probaţiune de 1 (unu) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90, alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, se pune în seama lui ***Cebotari Valeriu*** *****, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;
- să participe la programe probaționale.

A pune în executare prezenta sentinţă din data rămânerii definitive, cu calcularea termenului executării pedepsei în privinţa lui ***Cebotari Valeriu*** ***** din data reţinerii acestuia.

Se aplică lui ***Cebotari Valeriu*** ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare.

Dispoziția privind aplicarea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara” este executorie din momentul pronunțării sentinței.

Se instituie consemn la frontieră în privința inculpatului ***Cebotari Valeriu*** ***** pe durata măsurii preventive, prin interzicerea ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, reținerea pe durata ce nu poate depăşi termenele legale de reținere și informarea procurorului în Procuratura mun. Strășeni, Alexandra Vremea, și a instanței de judecată.

Pentru a asigura punerea în executare a sentinței în partea aplicării măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara”, aceasta se expediază pentru cunoștință și executare imediată către organul de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră, pentru executare şi ridicarea provizorie a pașaportului, precum și Serviciului Vamal.

Se încasează de la inculpatul ***Cebotari Valeriu*** ***** în beneficiul bugetului de stat suma de 25 ( douăzeci și cinci),70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – rezultatul „Drager alcotest” cu nr. 29 din 05.10.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 13.10.2025; un CD-R cu cu 2(două) înregistrări video cu durata de 00.01.04 secunde și 00.00.23 secunde, efectuate la 05.10.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 16.10.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

***Preşedintele şedinţei***
***Judecătorul*** ***Mihaela Grosu***